

Sygn. akt IV Ka 714/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Lidia Haj

Sędziowie: SO Ireneusz Bieniek (spr.)

SR del. Łukasz Sajdak

Protokolant: st. prot. Ewa Krzyk

przy udziale Marka Stanka Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2014 roku, sprawy

P. B.

oskarżonego o przestępstwo z art. 224 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie z dnia 9 kwietnia 2013r. sygn. akt VIII K 786/12/N

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy i zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 190 (sto dziewięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

SSO Ireneusz Bieniek SSO Lidia Haj SSR Łukasz Sajdak

Sygn akt IV Ka 714/13

UZASADNIENIE

P. B. został oskarżony o to, że:

w dniu 11 września 2012 r. w K. w celu zmuszenia funkcjonariusza Policji w osobie K. C. do odstąpienia od prawnej czynności służbowej zatrzymania i nie stosując się do wydanego polecenia zatrzymania kierował pojazdem marki S. (...) nr rej. (...) bezpośrednio zmierzając do potrącenia wymienionego, przemocą zmuszając go do odskoczenia z toru jazdy kierowanego przez siebie pojazdu i tym samym zaniechania wykonywanych prawnych czynności służbowych,

tj. o przestępstwo z art. 224 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2013 roku sygn. akt VIII K 786/12/N orzekł w tym przedmiocie następująco:

I. oskarżonego P. B. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, stanowiącego występki z art. 224 § 2 k.k., i za to na mocy art. 224 § 1 k.k. w zw. z art. 224 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

III. na mocy art. 73 § 2 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

IV. na zasadzie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zmianami) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w łącznej kwocie 210 (dwieście dziesięć) złotych, w tym kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem wydatków oraz kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty.

Wyrok ten w części orzeczenia o karze zaskarżył obrońca oskarżonego zarzucając:

- niewspółmierność orzeczonej kary, której stopień dolegliwości w znacznym stopniu przekracza stopień zawinienia oskarżonego.

W oparciu o powyższy zarzut apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego względnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna, a podniesiony w niej zarzut nietrafny.

Przede wszystkim brak jest podstaw do przyjęcia, aby stopień społecznej szkodliwości czynu nie był znaczny.

Sąd Rejonowy dokonał bardzo dokładnej analizy zgromadzonego materiału dowodowego i z przeprowadzonych dowodów wyciągnął trafne wnioski w zakresie ustaleń faktycznych, w tym także stopnia społecznej szkodliwości czynu. Zważyć należy, iż gdyby nie fakt, że pokrzywdzony policjant zdążył uskoczyć zostałyby potrącony przez samochód, którego kierowcą był oskarżony. Działanie oskarżonego było zatem wysoce niebezpieczne zagrażające co najmniej zdrowiu policjanta.

Sąd nie podziela też argumentacji apelującego obrońcy w zakresie stopnia i winy oskarżonego. Oskarżony miał pełną świadomość, iż policjanci podejmują próbę zatrzymania, uchylił szybę i zwrócił się do policjanta słowami „zrozumiałem”, po czym gwałtownie ruszył w kierunku policjanta celem uniknięcia zatrzymania. Wprawdzie, jak ustala to Sąd Rejonowy, zdarzenie miało charakter dynamiczny, ale działanie oskarżonego miało charakter przemyślany, co wynika też z wcześniej prowadzoną rozmową z pasażerem samochodu. Zważyć też należy, iż policjant oddał strzał ostrzegawczy już po tym jak oskarżony gwałtownie ruszył samochodem omal nie potrącając policjanta.

W konsekwencji brak jest podstaw do uznania, iż stopień społecznej szkodliwości czynu i winy oskarżonego nie są znaczne, a skoro tak, to nie są spełnione warunki do zastosowania przepisu art. 66 § 1 kk, a więc warunkowego umorzenia postępowania, niezależnie od oceny właściwości i warunków osobistych oskarżonego, oraz dotychczasowego sposobu jego życia.

W związku z powyższym uznając apelację za niezasadną, a nadto mając na uwadze, iż Sąd Rejonowy nie dopuścił się żadnych uchybień, które należałoby uwzględnić niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439, 440 i 455 kpk) Sąd Odwoławczy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (art. 437 § 1 kpk) i w związku z tym kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciążył oskarżonego (art. 636 § 1 kpk).

SSO Ireneusz Bieniek SSO Lidia Haj SSR Łukasz Sajdak

(...)